

HÄRADSFOLK VII:

Mycket har hänt i den mannens liv. Vilket kom han bäst ihåg, när han ibland minnesgoda vänner firade sin nittioårsdag? Förmodligen åttiotalets Högseröd, barndomsbygden. Genom åren förblev han samma kvickögde och uppspelte skräddarepåg som då och där. I Arups skola upptäckte mästern den lille lärlingens gryende anlag och gjorde honom till monitör i teckning. Hos målaremästaren i Löberöd lärde han yrkets elementer. På egen hand ritade han porträtt, en talang som familjen Ramel på Löberöds slott tidigt uppmunttrade.

Lund blev en viktig hållplats på den konstnärliga banan. Hos Svante Thulin arbetade han som dekoratör, och på tekniska skolan var han elev hos porträttmålaren Fredrik Krebs. Bättre handledare kunde han aldrig önskat. Vid bevaringsmönstringen befanns han för lätt (47 kilogram netto) och vrakades av kronan. Östörd kunde han fortsätta att arbeta och lära med artistens fria liv som framtidsmål.

1896 reste han till Akademien i Stockholm. Om gälltiden där och i utlandet — Italien, Frankrike och Spanien — har hans förträfflige biograf Adolf Andersberg skrivit en utförlig konstnärsrapso di på nära 180 sidor. Det är en av de finaste och mest levande Frostaböcker som överhuvudtaget finns eller borde finnas i häradets alla skol- och folkbibliotek. I ord och bild får läsaren väl syn på tecknaren, porträttören och landskapsmålaren Herman Österlund. Högst värderad blev denne för naturalismen i de skånska konstverken. Sex år för han omkring i sin legendariska målarevagn och lärde känna Skåne både utan och innan. 1919 blev

Konstnären Herman Österlund på nittioårsdagen 3 maj 1963.

Fd stationsinspektör Gustaf Fridolin, Hörby, har efter en längre tids sjukdom avlidit på länslasarettet i Hörby, 19/12 1962.

Så har Gustaf Fridolin nu gått bort efter ett långt och verksamt liv. Som tjänsteman var han exemplarisk och alla, som kom i beröring med honom, i hans egen skap av stationsinspektör, berömde honom för hans tillmötesgående och vänliga sätt. Han var en anspråkslös natur och strävade aldrig efter att komma i förgrunden av det offentliga livet.

Men, som den skickliga sifferkarl han var, blev han anlitad som revisor i en mängd enskilda och offentliga sammanslutningar och kassor. Som revisor av Hörby köpings räkenskaper har han verkat i många år och utfört ett värdefullt arbete i samhällets tjänst.

Fastän Gustaf Fridolin tillbringat en stor del av sitt liv mellan sifferkolumnerna, hindrade det honom icke att följa med vad som rörde sig i tiden, och hans bedömning av olika förhållanden visade att han hade väl reda på sig och en klar intelligens. Hans speciella intresse var hembygdsvården och vad han och hans maka utträttat för Frosta härads hembygdsförenings bestånd och utveckling kan inte nog uppskattas.

Nu har Gustaf Fridolin lämnat oss. Han var en god och glad människa, hos vilken intet svek fanns. Därför hade han också endast vänner. Vi sakna honom och skola behålla honom i tacksamt minne.

Ivar Säjstrand.

han bilist och reste sedan huvudsakligen mellan Malmö och Arild.

Herman Österlund hämtade sina motiv ifrån två håll huvudsakligen: från Bråån vid Rövarekulan och från kusten vid Arild. Han trivs väl uppe i sin ateljé vid Skälderviken. Sällan syns han i födelsebygden numera. Men där har han alltjämt en glesnad skara av sina mest hängivna beundrare. Även på andra ställen i häradet sitter frostingar, som tackar för synerna, som han härifrån bevarat och gestaltat.

Inne på Malmö museum hänger Rövarekulan, hans livs tavla. Människor ifrån när och fjärran stannar betagna inför den duken. Men jag undrar om någon av betraktarna blir så varm om hjärtat av konturer och färgspel på den bilden som besökaren, vilken på ort och ställe har upplevat detta stycke av vår Herres hage i enslig stillhet och begrundan.

Ära vare dig, broder i Lukas!

Nils Ludvig.